

Szárazpadlók

Mai témánk egy olyan munkafolyamatot mutat be, mely a felújítók körében nem mindennapos. Vannak helyzetek, amikor a hagyományos megoldások már nem alkalmazhatóak. Régi épületek felújításánál, főleg ha azokon már korábban is végeztek átalakításokat, gyakran előfordul, hogy a lakás padlósíntjei a szobák közt különböző magasságban vannak. Ezzel ugyan együtt lehet élni azután is, hogy lefektettük az új, számunkra megfelelő burkolatokat, de mindenképpen jobb minőséget

képvisel, ha lakáson belül nincsenek egy lépcsőfoknál alacsonyabb (tehát rejtett veszélyforrást jelentő) „ugratók”, fellépők.

Az építéstechnológia mára több megoldást kifejlesztett, attól függően, hogy milyen burkolat kerül a felületre. Hideg- és melegburkolatoknál azonban nem mindig ugyanaz a legjobb megoldás. Különösen igaz ez a felújításokra, ahol a szintkülönbség 5-7 cm-nél kisebb, de mégis ki kell egyenlíteni. Korábban nagymértékben elterjedt megoldás volt az önterülő esztrich alkalmazása. A sok szempontból nagyon előnyös aljzat bizonyos

helyzetekben kimondottan kedvezőtlen, pusztán azon tulajdonsága miatt, hogy a legkisebb vastagsága is túl sok. Egy esztrichaljzat, ahhoz hogy száradás után is repedésmentes maradjon, minimum 4-5 cm kell, hogy legyen. Erre jön még a burkolat felépítménye, és ezzel elő is fordulhat, hogy már túl is lendültünk a kitűzött magasságon. Főleg, ha nem csak laminált padló fektetésében gondolkodunk.

Létezik egy olyan megoldás, mely elsősorban a felépítményi vékonysága miatt hódít. Nevezik szárazesztrichnek is azt a gipszrost lapokból készülő felületet, amely univerzális alapot biztosít burkolataink fektetéséhez. A gipszrost lap a gipszkartonnal áll közeli rokonságban, de különbözik is tőle. Többek között kétoldalt nem alkalmaznak rajta papírkarton bevonatot. A táblák nyomás és ütésállóak. A merevségét cellulóz vagy üvegszál erősítés adja.

Ellentétben a hagyományos gipszkarton lapokkal, ez vizes helyiségekben is alkalmazható. Készítése során különböző kötőgyorsító és víztaszító adalékokat is felhasználnak. Felépítés szempontjából van egy felső, kemény, ütésálló réteg; egy középső könnyített réteg, majd alul a szálerősített rostréteg található. A gipszrost lapok nem éghetőek, ezért magas tűzállóságú

szerkezetekhez is alkalmazhatók. Éppen ezért nem csak szárazpadlókhhoz, hanem fal és mennyezet építőelemeiként is felhasználhatóak.

Az ilyen felépítmény természetesen alkalmazható a hagyományos betonfödémektől kezdve a könnyűszerkezetes födémeken keresztül szinte minden alépítménytípuson. Nagy előnye, hogy vékony, aljzatbeton egyenletességétől akár már 2,5cm vastagságban is kiválthatja egy jóval vastagabb nedves esztrich szerepét. Másik behozhatatlan előnye a kivitelezés gyorsasága. Nincs száradási idő, amely technológiai szünetet követelne.

Fafödém esetén magam is csak ezt a megoldást alkalmaznám, hűnek maradva a szárazépítés elveihez.